

Ajuntament d'Alpicat
Regidoria de Cultura

BIBLIOTECA | ALPICAT
SANT BARTOMEU

Plaça Països Catalans, 1
25110 Alpicat
Tel. 973 737728

Whatsapp 606 127 833

A/e:
biblioteca@alpicat.cat

Web:
<http://www.alpicat.cat/biblioteca>
Catàleg Col·lectiu:
<http://argus.biblioteques.gencat.cat>

HORARI
De dilluns a divendres de 8:30 a 20:30
Bústia exterior de retorn de préstec

El proper dia que ens trobarem serà:
22/03/2018

Recordeu:

Ens reunim tots els darrers dijous de mes
Lloc: Biblioteca - Hora: 21:15 - Coordinador: Andreu Loncà

Patricia Highsmith **CAROL**

La biografia de Patricia Highsmith (Texas 1921 – Suïssa 1995), si ens agafem a la vida personal, és força problemàtica. Els seus pares es van divorciar abans que naixés i ella no va arribar a conèixer el pare fins als dotze anys. Dels primers anys de la seva educació se'n va encarregar l'àvia materna, i amb la mare (que li va confessar que havia intentat avortar) sempre va mantenir una intensa i complicada relació d'amor i odi.

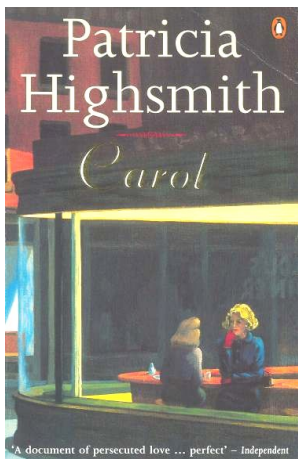
Més enllà d'aspectes personals d'aquest estil, que d'una o altra manera van forjar el caràcter misogin de què sovint l'acusaven, cal dir que la seva vocació literària va aparèixer molt aviat. Lectora voraç, sobretot s'interessa per temes com la culpa, la mentida i el crim, que més endavant es convertiran en els elements centrals de la seva obra.

Als vuit anys va descobrir *La ment humana*, de Karl Menninger, i es va fascinar davant les descripcions de pacients aflagits per malalties mentals, dades que li van servir per crear alguns dels seus personatges literaris. El 1942 es gradua en Literatura anglesa, Llatí i Grec en el Barnard College, i el 1943 entra a treballar per a l'editorial Fawcett tot elaborant la sinopsi de còmics. És en aquesta època quan descobreix la seva homosexualitat, un tema que tractarà més endavant amb la novel·la publicada el 1952 *El preu de la sal* (escrita sota el pseudònim de Claire Morgan i reeditada anys després amb el seu nom i sota el títol de **Carol**). En ella exposa la problemàtica història d'amor entre dues dones amb un final feliç insòlit per a l'època. Però és el 1950, amb la publicació de la novel·la *Estranys en un tren*, duta al cinema per Alfred Hitchcock, quan Patricia Highsmith es troba amb l'èxit.

Però el pessimisme de les seves històries, la crueltat materialista de les seves anàlisis, els ideals de tarannà comunista... van ser mal rebuts als Estats Units i el 1963 Patricia Highsmith es va traslladar a Europa (Regne Unit, França i Suïssa).

Sílvia Romero, Club La Crisàlide, 16 de gener de 2013

Club de Lectura - Biblioteca Sant Bartomeu

El viatge lèsbic 'Carol' s'ha convertit en una pel·lícula

Era difícil, als anys cinquanta als Estats Units, publicar una novel·la com *Carol*; el motiu literari era gairebé herètic. Per això Patricia Highsmith (Fort Worth, Texas, 1921 - Locarno, Suïssa, 1995) va treure-la amb pseudònim (Claire Morgan) i amb el títol d'*El preu de la sal*. L'èxit va ser esclatant. L'autora no va voler reeditar-la amb el seu nom fins al 1990. El llibre va ser sempre una nosa per a Highsmith. Ara tot just se n'ha fet una pel·lícula, dirigida per Todd Haynes, amb Cate Blanchett i Rooney Mara en els dos grans papers.

L'escriptora va extreure l'escena inicial de la seva pròpia vida. Therese, la protagonista, és una jove mig òrfena de dinou anys que, en la campanya de Nadal, treballa en uns grans magatzems de Manhattan. Un dia entra una pròspera i sofisticada dona de prop de 40 anys per comprar una nina. Therese i Carol viuran una relació amorosa, en què un dels problemes (entre múltiples dissonàncies subreptícies en aquest amor) serà la custòdia de la filla de Carol, a la qual ella renunciarà en favor de la jove Therese. Totes dues dones emprendran en cotxe un viatge gairebé de noces, simulant que són mare i filla. Algú les seguirà d'amagat en aquest viatge. No deixa de ser aquesta una novel·la atípica en la trajectòria de Highsmith. Hi ha molt poques novel·les seves en què no s'esdevingui un crim, i una és aquesta (la contemplativa *El diari d'Edith* en seria una altra). La biògrafa Joan Schenkar (és molt recomanable la seva biografia exhaustiva sobre Highsmith, editada a Circe, un veritable passeig pel costat insòlit de la naturalesa humana) deia que, si bé en un nivell aparent és una novel·la convencional d'amor, al fons s'hi troba l'amor com a lloc inhòspit característic de les seves novel·les. I també la suplantació (l'òrfena

Therese busca una mare), la falsificació (els ardis de Therese per trobar-se amb Carol) i un vaivé, entre una dona i l'altra, cap a la dominació i la submissió.

Aquesta novel·la apunta a la part més onírica i enfebrada dels contes de fades dels germans Grimm, tot i que una primera atmosfera es crea a partir de la novel·la policíaca psicològica: traïció, persecució, violència latent. La prosa fluida mai no té cap gest estrident (un tret ben particular de Highsmith), i en els millors moments engega sinuoses incursions en el cap de les protagonistes o en la seva interrelació.

Si bé a Therese la treuen de la feina adotzenada dels magatzems i la porten com una princesa a un castell dels afores de la ciutat (on Carol li dóna una mena de beuratge fet amb llet que a Therese li sembla "una poció de sang i ossos"), Therese farà en poques setmanes un viatge cap a la vida adulta, i podrà viure a la benestant avinguda Madison i fer de decoradora d'obres teatrals: el primer encàrrec serà, curiosament, una escenografia infantil, irreal.

No s'ha tingut mai gaire en compte que aquesta novel·la es va publicar tres anys abans que la també polèmica *Lolita*, de Vladimir Nabokov, on també hi ha un viatge en cotxe i un detectiu a la cerca, a més de l'edat desigual entre la parella de protagonistes. Els paral·lelismes, en tot cas, arriben fins aquí.

Carol, com dèiem, va ser un turment per a Highsmith durant força dècades. Era inadmissible que la recreació d'una relació entre dones no acabés amb un càstig. Els valors de la literatura psicològica de l'autora quedaven encara en segon terme. L'amor com a impossibilitat, com a fatalitat, arriba en aquesta novel·la pel rebuig social, però també es desenvolupa en el món íntim i exclusiu dels personatges. És aquest segon aspecte el que hi reconeixen els lectors àvids de Highsmith, i el que posteriorment convertirà en peculiars les novel·les de l'autora.

PERE GUIXÀ. EL PAÍS, CULTURA, 17 DE MARÇ DE 2016